

forslagets Afsnit 1), medens Afgørelser vedrørende Tingsskader foreslaas henlagt til Forvaltningsorganerne for vedkommende Krigsforsikringsforbund (Lovforslagets Afsnit 4). Til Administrationen af Reglerne om Hædersgaver, om Erstatninger for Lidelser og Tort og om Hjælp til Genoprettelse (Afsnittene 2—3 og 5) foreslaas det at oprette et særligt midlertidigt Organ, Erstatningsraadet, der tillige træffer Afgørelse af en Række Spørgsmaal i Forbindelse med Administrationen af Bestemmelserne i Lovforslagets Afsnit 1 og 4.

Til Afsnit 1.

Erstatning i Anledning af Invaliditet og Død.

Omfattet af Bestemmelserne i dette Afsnit er danske Statsborgere, der under Besættelsen er invaliderede som Følge af Virksomhed her i Landet til Fordel for Frihedsbevægelsen, som Følge af Internering, Fængsling m. v. paa Grund af Tilknytning til det kommunistiske Parti, som Følge af Deltagelse i Folkestrejker eller som Følge af Overgreb fra Besættelsesmagtens Side, naar disse var rettet mod de paagældende, det være sig af nationale eller politiske Grunde, paa Grund af deres Afstamning eller deres Tjenesteforhold til det danske Politi eller Grænsegendarmeri, samt efterladte efter Personer, der er dræbt eller afgaaet ved Døden som Følge af Skade eller Sygdom paadraget under de anførte Omstændigheder.

Man har i dette Afsnit foruden de aktive Deltagere i Frihedsbevægelsen og Personer med Tilknytning til det kommunistiske Parti, der som foran anført maa sidestilles med disse, medtaget forskellige Grupper og Personer, der vel ikke kan siges at høre til den egentlige Frihedsbevægelse. Dette skyldes ikke blot et Billighedshensyn over for dem, der har været udsat for Besættelsesmagtens Overgreb, men navnlig en Erkendelse af, at Overgrebene mod disse Personer netop havde deres Aarsag i de paagældendes nationale og antityske Indstilling. For Deltagere i Folkestrejkerne gælder det særligt, at enhver, der deltog i disse Demonstrationer, som var et vigtigt Led i hele Frihedskampen, maa siges at have ydet en Indsats i denne.

Naar man paa den anden Side har begrænset den Kreds af Personer, der

omfattes af Afsnit 1, som sket, saaledes at man ikke har medtaget dem, der mere tilfældigt blev Ofre for de tyske Overgreb, skyldes dette, at disse Tilfælde ikke paa afgørende Maade kan siges at adskille sig fra de almindelige Krigsulykker foraarsaget f. Eks. ved de allierede Bombardementer. Disse Tilfælde synes derfor at maatte behandles som andre Krigsulykker, og Erstatning ydes gennem den almindelige Krigsulykkesforsikringsordning, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 508 af 14. December 1942.

Uden for de her foreslaaede Bestemmelser falder endvidere de Militærpersoner, der blev saaret eller faldt i Kampene den 9. April 1940 og 29. August 1943, samt søfarende, idet der for disse Grupper af skadelidte er truffet særlige Ordninger. For Militærpersonernes Vedkommende bemærkes, at Lov Nr. 378 af 10. Juli 1940 om Udbetaling af Hædersgaver til efterladte efter faldne og til saarede den 9. April administreres paa en saadan Maade, at Hædersgavernes Størrelse afpasses efter de Ydelser, der i Tilfælde af Invaliditet eller Død udredes i Henhold til anden Lovgivning. Man gaar herefter ud fra, at de efter den fornævnte Lov tillagte Hædersgaver vil blive optaget til Revision efter nærværende Lovs Ikrafttræden, og man foretrækker, at disse Ydelser reguleres ved en saadan Revision, idet det paagældende Forvaltningsorgan (det ved Statsministerens Foranstaltning nedsatte Udvalg) fra Sagernes hidtidige Behandling er nøje bekendt med de paagældende Personers Forhold.

Ved Overvejelserne af Erstatningernes Størrelse har Udgangspunktet været, at de paagældende enten frivilligt er gaaet ind i Kampen for Danmarks Frihed eller har været udsat for Overgreb, der er grovere end, hvad der iøvrigt er set i den nyere Tids Historie.

Regeringen har — som det er udtalt af Statsministeren ved Rigsdagens Aabning — ønsket at give disse Grupper af Personer en værdig Sikring af deres økonomiske Forhold.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilket System der bør vælges, har man fundet det rimeligt at tage Udgangspunktet i Lov Nr. 94 af 27. Marts 1934 om Invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige (i det følgende benævnt Militærinvalideloven), der atter hviler paa Præciperne i Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933.